

Byla C-105/08

Europos Komisija

prieš

Portugalijos Respubliką

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Laisvė teikti paslaugas ir laisvas kapitalo judėjimas – EB 49 ir 56 straipsniai bei EEE susitarimo 36 ir 40 straipsniai – Tiesioginiai mokesčiai – Gautų palūkanų apmokestinimas – Nepalankus ne rezidentų vertinimas – Rodinėjimo pareiga“

Sprendimo santrauka

leškinys dėl sąsipareigojimų nevykdymo – sąsipareigojimų nevykdymo rodymas – Komisijai tenkanti pareiga

(EB 226 straipsnis)

Per procedūrą dėl sąsipareigojimų nevykdymo pagal EB 226 straipsnį Komisija turi rodyti, jog nebuvo vykdyti nurodyti sąsipareigojimai. Būtent ji, negalėdama remtis jokia prielaida, turi Teisingumo Teismui pateikti būtinus rodymus, kad šis galėtų patikrinti, ar nevykdomi sąsipareigojimai.

Kadangi Komisija siekia rodyti, kad dėl nacionalinio mokesčių reglamentavimo daugiau apmokestinamos ne rezidentui sumokėtos palūkanos ir tuo tikslu remiasi aritmetiniu pavyzdžiu, ji turi rodyti, kad jos skaičiavime nurodyti skaičiai atitinka ekonomines realijas tiek, kiek, pirma, šie skaičiavimai, kurį patį Komisija laiko „teoriniu“, ginąjo nacionalinę vyriausybę nurodydama, kad jo pagrindas visiškai nesusijęs su realybe, ir, antra, ši vyriausybė pateikia kita pelno marža pagrįstą skaičiavimą, iš kurio matyti, jog rezidentai apmokestinami daugiau. Tam Komisija gali pateikti, be kita ko, statistinius duomenis arba tokius, kurie susiję su palūkanų už bankų paskolas dydžiu ir refinansavimo sąlygomis, kad rodytų savo skaičiavimo patikimumą. Komisija neįrodė sąsipareigojimų nevykdymo, kuriuo kaltinama valstybė narė, nes nei per rašytinį proceso dalį, nei per teismo posėdį ir net aiškiai paprašius Teisingumo Teismui nepateikė jokie tikinamo rodymo, leidžiančio daryti išvadą, kad skaičiai, kuriais ji grindžia savo argumentus, iš esmės yra realūs ir kad pateiktas aritmetinis pavyzdys nėra vien hipotetinis.

(žr. 26, 27 ir 29–31 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. birželio 17 d. (*)

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Laisvė teikti paslaugas ir laisvas kapitalo judėjimas –

EB 49 ir 56 straipsniai bei EEE susitarimo 36 ir 40 straipsniai – Tiesioginiai mokesčiai – Gautų palūkanų apmokestinimas – Nepalankus ne rezidentų vertinimas – Įrodinėjimo pareiga“

Byloje C-105/08

dėl 2008 m. kovo 6 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl valstybės įsipareigojimų nevykdymo

Europos Komisija, atstovaujama R. Lyal ir M. Afonso, nurodžiusi adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškovo,

prieš

Portugalijos Respubliką, atstovaujamą L. Inez Fernandes ir J. Menezes Leitão bei C. Guerra Santos,

atsakovų,

palaikomų

Lietuvos Respublikos, atstovaujamos D. Kriaušienės ir V. Kazlauskaitės-Švenčionienės,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. J. Kasel (pranešėjas) ir M. Berger,

generalinį advokatą J. Kokott,

posėdžio sekretorą M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2010 m. vasario 11 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2010 m. kovo 25 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Šiuo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo konstatuoti, kad finansų institucijoms ne rezidentams sumokėtas palūkanas daugiau apmokestinusi nei finansų institucijoms Portugalijos rezidentams sumokėtas palūkanas, Portugalijos Respublika apribojo kitų valstybių narių bei 1992 gegužės 2 d. Europos Ekonominės Erdvės susitarimo (OL L 1, 1994, p. 3, toliau – EEE susitarimas) šalių rezidentų finansų institucijų hipotetini paskolų ir kitų formų paskolų paslaugų teikimo laisvę ir todėl nevykdė įsipareigojimų pagal EB 49 straipsnį, EB 56 straipsnį bei EEE susitarimo 36 ir 40 straipsnius.

Teisinis pagrindas

2 Pagal Portugalijos pelno mokesčio kodekso (*Código do Imposto sobre o Rendimento Pessoas Colectivas*), kuris buvo įgyvendintas 1988 m. lapkričio 30 d. įstatyminiu dekretu Nr. 442-

B/88, iš dalies pakeistu 2005 m. gruodžio 7 d. ?statyminiu dekretu Nr. 211/2005 (2005 m. gruodžio 7 d. *Diário da República I*, A serija, Nr. 2344, toliau – PMK), 4 straipsnio 2 dalį užsienyje ?sik?r? juridiniai asmenys ir kiti subjektai turi mokėti pelno mokestį (toliau – PM) tik nuo šalyje gautų pajamų. Pagal PMK 4 straipsnio 3 dalies c punktą tarp pajamų yra ir skolininko, kuris gyvena, turi registruotą buveinį Portugalijos teritorijoje arba ten yra perkėlis ?mon?s valdym?, sumokėtos pal?kanos arba mokėjimai, kurie priskiriami šioje valstybėje ?steigtoms nuolatinėms buveinėms.

3 Nesant susitarimo dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo (toliau – SDAI), pagal PMK 80 straipsnio 2 dalies c punktą tokioms pajamoms taikomas 20 % tarifas.

4 Aptariamas PM pagal PMK 88 straipsnio 1 dalį, 3 dalies b punktą ir 5 straipsnį yra taikomas kaip galutinis mokestis prie šaltinio.

5 SDAI sudaromi tarp Portugalijos Respublikos ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių bei EEE susitarimo šalių, juose pagal Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (toliau – EBPO) pavyzdinės konvencijos 11 straipsnį numatoma, valstybų narų, kurioje yra pajamų šaltinis, šioms pajamoms taiko nuo 10 % iki 15 % tarifą. Pagal PMK 90-A straipsnio 1 dalį tokiu atveju mokesčio prie pajamų šaltinio pareiga apsiriboja atitinkama PM dalimi. Kalbant apie dvi valstybes, su kuriomis Portugalijos Respublika nėra sudariusi SDAI, t. y. Kipro Respublika ir Lichtenšteino kunigaikštystė, šis tarifas sudaro 20 %.

6 Proceso šalys neginėja, kad ne rezidentų finansų institucijų iš pal?kanų gautos pajamos sumažina bruto pajamų sumą, o finansų institucijų rezidentų gautos pajamos iš pal?kanų ?skaičiuojamos ? jį apmokestinamąjį pelną. Apskaičiuojant šį pelną atimamos patirtos išlaidos. Pagal PMK 80 straipsnio 1 dalį šis pelnas apmokestinamas standartiniu 25 % tarifu. Portugalijos Respublikos teigimu, galima tvirtinti, kad antruoju atveju mokestis taikomas pal?kanų neto sumai, kuri, konkrečiai kalbant, gali atitikti skirtumą tarp gautų pal?kanų ir pal?kanų, sumokėtų tretiesiems asmenims už suteiktą b?tiną paskolą sandoriams sudaryti kapitalą.

Ikiteisminis procedūra ir procesas Teisingumo Teisme

7 2005 m. kovo 21 d. Komisija išsiuntė Portugalijos Respublikai oficialų pranešimą, kuriame atkreipė jos institucijų dėmesį ? tai, jog daugiau apmokestinama hipotekines pal?kanas, gautas finansų institucijų ne rezidentų, nei gautas rezidentų, ši valstybų narų apribojo užsienio finansų institucijų teikiamas hipotekines paslaugas ir kitą r?ši? paskolų paslaugų teikimą, taip nevykdydama savo pareigos pagal EB 49 straipsnį ir EB 56 straipsnį bei EEE susitarimo 36 ir 40 straipsnius.

8 Kadangi Portugalijos Respublikos atsakymas ne?tikino Komisijos, ši 2005 m. gruodžio 19 d. šiai valstybei pateikė motyvuotą nuomonę, kurioje per du mėnesius nuo šios nuomonės gavimo nurodė priimti b?tinas priemones dėl atitikties.

9 2006 m. vasario 24 d. Portugalijos Respublika atsakė, kad laikysis savo požiūriu, pagal kurį PMK atitinka Bendrijos teisę ir bet kuriuo atveju yra pateisinamas nacionalinės mokesčių sistemos vidinė darna bei logika. Be to, pagal Komisijos ginamą sprendimo b?dą finansų institucijoms ne rezidentams reikėtų atskleisti informaciją, reikalingą jį neto pajamoms nustatyti. Tačiau šios informacijos kontrolė sukeltų akivaizdžią sunkumą Portugalijos mokesčių administratoriui.

10 Komisija, nepatenkinta Portugalijos Respublikos atsakymu, nusprendė pareikšti šį ieškinį.

11 2008 m. rugpjūčio 4 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Lietuvos Respublikai buvo leista ?stoti ? bylą Portugalijos Respublikos pusėje.

D?I ieškinio

Šali? argumentai

12 Komisija tvirtina, kad nors mokes?io tarifas, taikomas finans? institucij? ne reziden?i? pajamoms, yra mažesnis negu taikomas panašioms finans? institucij? reziden?i? pajamoms, pirm?j? Portugalijoje patiriama grynoji mokes?i? našta yra didesn?, nes, priešingai nei rezident?s, jos negali atskaityti iš apmokestinam?j? pajam? tiesiogiai su vykdoma veikla susijusi? veiklos išlaid?. Toks skirtumas vertinant yra, taip pat tai matyti iš 2007 m. spalio 11 d. Sprendimo *Hollmann* (C?443/06, Rink. p. I?8491, 35–38 punktai), finans? institucij? ne reziden?i? diskriminacija.

13 Aptariami teis?s aktai, kuriuose numatytas mokes?io prie šaltinio tarifas nuo 10 % iki 20 %, taikomas Portugalijoje gaut? bruto pal?kan? sumai, atgraso visas užsienio kredito institucijas nuo paslaug? teikimo Portugalijoje, bent jau jeigu j? atitinkam? sandori? pelno marža n?ra daug didesn? nei mokes?io prie pajam? šaltinio tarifas. Atsižvelgiant ? labai konkurencin? tarptautini? finans? rink? pob?d?, bendros valiutos euro zonoje sukurt? kontekst? ir panaš? pal?kan? tarifo lyg? daugelyje valstybi? nari?, labai mažai tik?tina, kad užsienio finans? institucijai pasiseks gauti didesn? nei 10 % pelno marž?. Be to, siekiant atkurti lygyb? su finans? institucijomis rezident?mis, kuri? mokes?i? našta yra 25 % nuo neto pajam?, reik?t?, kad finans? institucij? ne reziden?i? pelno marža b?t? keturis kartus didesn? nei finans? institucij? reziden?i? už atitinkam? Portugalijoje vykdom? veikl?.

14 Komisijos teigimu, šiuo atveju negali b?ti pagr?stai tvirtinama, kad finans? institucijos ne rezident?s ir rezident?s yra objektyviai panašioje pad?tyje. Iš ties? iš Teisingumo Teismo praktikos ir, konkre?iau kalbant, iš 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Gerritse* (C?234/01, Rink. p. I?5933, 27 punktas) bei 2007 m. vasario 15 d. Sprendimo *Centro Equestre da Lezíria Grande* (C?345/04, Rink. p. I?1425, 24 punktas), matyti, kad veiklos išlaid?, tiesiogiai susijusi? su valstyb?je nar?je ne rezidento, gaunan?io apmokestinam?sias pajamas šioje valstyb?je nar?je, vykdoma veikla, srityje rezidentai ir ne rezidentai yra panašioje pad?tyje, tod?l šios išlaidos iš esm?s turi b?ti ?traukiamos ? apskait? šioje valstyb?je, nes joje rezidentai apmokestinami atsižvelgiant ? neto pajamas, t. y. atskai?ius šias išlaidas. Pagal min?t? Sprendim? *Hollmann* (50 ir 51 punktai), atsižvelgiant ? nediskriminavimo princip?, be kita ko, reikalaujama, kad jei tas pats mokestis taikomas rezidentams ir ne rezidentams, pastar?j? pajamos neturi b?ti apmokestinamos didesniu tarifu nei taikomas rezidentams, o apmokestinamoji vert? neturi b?ti platesn? nei numatyta rezidentams. Finans? institucijoms ne rezident?ms bent jau turi b?ti leidžiama atskaityti pal?kan? sum?, kuri? turi sumok?ti tretiesiems asmenims už kapital?, naudojam? paskol? sandoriams, sudaromiems Portugalijoje.

15 Komisija taip pat teigia, kad, priešingai nei tvirtina Portugalijos Respublika, rezidavimo valstyb? sutartimis ar vienašal?mis priemon?mis, skirtomis išvengti dvigubo apmokestinimo, neprivalo nustatyti mokes?i? naštos, kuri? galiausiai patirs investuotojas. Atvirkš?iai, valstyb? nar?, kurios teis?s aktuose numatyta diskriminacija, turi j? panaikinti. Be to, šiuo atveju Portugalijos Respublikos argumentai n?ra svarb?s, nes šios valstyb?s nar?s taikomas pajam? prie mokes?io šaltinio lygis yra toks aukštas, kad gali absorbuoti vis? paskolos sandorio, sudaryto normaliomis rinkos s?lygomis, peln?.

16 Galiausiai, kalbant apie argument?, pagal kur? šioje byloje aptariamo vertinimo skirtumas pateisinamas privalomais bendrojo intereso pagrindais, t. y. pirma, išsaugoti diskrecijos apmokestinti pasidalijim? tarp valstybi? nari? ir, antra, kovoti su mokes?i? vengimu, Komisija tvirtina, be kita ko, kad yra kit? priemoni?, b?tent numatyt? 1977 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvoje 77/799/EEB d?l valstybi? nari? kompetenting? institucij? tarpusavio pagalbos

tiesioginio apmokestinimo srityje (OL L 336, p. 15; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 63), leidžiantis valstyboms narėms pasiekti bendrojo intereso privalomąjį pagrindinį tikslus, laikantis proporcingumo principo.

17 Dublike Komisija pabrėžė, kad taramas sūpareigojimų nevykdymas yra ne reali situacija, pavyzdžiui, nurodytame šiame procese, egzistavimas, bet galiojančios nacionalinės nuostatos, kurias taikant atsiranda akivaizdus finansų institucijų rezidentų ir ne rezidentų vertinimo mokesčių atžvilgiu skirtumas, nepalankus pastarosioms.

18 Komisija pripažino, kad neįmanoma nustatyti, kuri kapitalo dalis, gauta iš trečiųjų asmenų, subjektas naudojo finansuoti individualius paskolų sandorius atitinkamoje valstybėje narėje. Tačiau ji tvirtina, kad neįmanoma apskaičiuoti šio subjekto gauto neto pajamų sumos apmokestinimo tikslais valstybėje, kurioje yra pajamų šaltinis. Šiuo atveju pakaktų, kad Portugalijos Respublika leistų mokesčių mokėtojui iš šios valstybės narės teritorijoje gautą bruto pajamų atimti išlaidas, kurių paprastai patiria tas pats mokesčių mokėtojas, kad gautų panašias pajamas rezidavimo valstybėje, atitinkančią sumą. Tam, kad finansų institucijos ne rezidentams neatskaitytų vidutiniškas išlaidas, kurias valstybė, kur yra pajamų šaltinis, gali laikyti per didelėmis, ta valstybė gali apriboti galimybes atskaityti išlaidas nustatydamas fiksuotą maksimalią sumą, pavyzdžiui, pagal banko rezidentų patirtą vidutinę išlaidų sumą už panašias operacijas. Bet kuriuo atveju sunkumas priskirti konkrečias išlaidas tam tikroms specialioms pajamos, nėra tinkama priežastis pateisinti ne rezidentų bruto pajamų apmokestinimą valstybėje, kur yra šių pajamų šaltinis, apmokestinimą ar didesnį mokesčių naštos taikymą šioms pajamoms, palyginti su panašioms mokesčių mokėtojų rezidentų gautoms pajamoms tenkančia našta.

19 Portugalijos Respublika tvirtina, kad Komisijos nurodytas diskriminacinis vertinimas pagrįstas vien prezumpcija. Kadangi Komisija nerodė tariamo sūpareigojimų nevykdymo egzistavimo, jos ieškini reik气 atmesti.

20 Ši valstybė narė aiškina, kad net jei atsižvelgiant į finansinių sandorių specifines aplinkybes egzistuotų finansų institucijų rezidentų ir ne rezidentų gautų palėkanų apmokestinimo skirtumai, šis vertinimo skirtumas nėra diskriminuojantis ir neapriboja laisvų pagal EB 49 straipsnų, EB 56 straipsnų ir EEE susitarimo 36 ir 40 straipsnius.

21 Iš tiesų finansų institucijų rezidentų ir ne rezidentų situacija nėra objektyviai panaši taip, kad skirtingas vertinimas, susijęs Portugalijos teritorijoje gautų palėkanų apmokestinamąja verte, būtų pateisinamas. Šis skirtumas atsiranda dėl specialaus finansinių sandorių pobūdžio ir paslaugų, susijusių su paskolomis, teikimo, bei susijusių su faktu, jog paprastai neįmanoma nustatyti būdingo ryšio tarp patirtų išlaidų bei gautų pajamų ir kiekvieno sandorio atveju negalima priskirti gauto pelno finansavimui panaudotoms išėšoms. Taigi finansų institucijų ne rezidentų gautų palėkanų mokesčių vertė turi būti skaičiuojama pagal bruto pajamas, o finansų institucijų rezidentų pajamos apmokestinamos pagal neto pajamas. Kadangi, kalbant apie pastarąsias, bus skaičiuotos visos jų pajamos, nepaisant vietos, kur tos pajamos gautos, taip pat įmanoma skaičiuoti visas patirtas išlaidas.

22 Portugalijos Respublika taip pat teigė, kad bet kuriuo atveju turi būti laikoma, jog ginčijamus teisės aktus pateisina bendrojo intereso privalomieji pagrindai. Šiuo atžvilgiu ji nurodo apmokestinimo diskrecijos pasidalijimo išsaugojimą, mokesčių teritorinio principo paaisymą ir kovą su mokesčių vengimu.

23 Triplike ši valstyb? nar?, be kita ko, priduria: kadangi Komisija sutinka, jog ne?manoma nustatyti, kuri? kapitalo dal? subjektas konkre?iai panaudojo finansuoti paskol? sandorius atitinkamoje valstyb?je, „teisinis darinys“, kuriuo paremti Komisijos argumentai, viršija tai, kas leistina pagal Bendrijos teis?.

24 Pagal Komisijos ginam? sistem? numatoma finans? institucij? ne reziden?i? pajamoms taikyti abstrakt? ir dirbtin? atskaitym?, o tai reiškia, kad sandori? rezultatai visiškai neatitinka reali? konkre?i? ?kio subjekt? ne rezident? neto pajam?. Be to, tokioje sistemoje, priešingai nei Komisijos nurodytoje teismo praktikoje, n?ra jokio ryšio tarp ? apskait? ?traukt? išlaid? ir veiklos, kurios metu gautos apmokestinamosios pajamos. Iš to matyti, kad šioje byloje aptariamo teis?s akto atžvilgiu subjektai rezidentai ir ne rezidentai n?ra objektyviai panašioje pad?tyje.

25 Lietuvos Respublika, ?stojusi ? byl? Portugalijos Respublikos pus?je, mano, kad tam, jog b?t? galima nustatyti, ar egzistuoja finans? institucijoms ne rezident?ms nepalankus skirtingas vertinimas, reikia atsižvelgti ne tik ? apmokestinim? valstyb?je, kurioje yra pajam? šaltinis, bet ir apmokestinim? aptariamo subjekto rezidavimo valstyb?je. Ta?iau šiuo atveju Komisija apsiribojo vertinimo pagal Portugalijos teis?s aktus tyrimu ir neatsižvelg? ? ši? subjekt? rezidavimo valstybi? teis?s akt? poveik? j? galimybei ir norui teikti paslaugas Portugalijos teritorijoje. Tod?l reikia daryti išvad?, kad Komisija nenustat? tariamo ?sipareigojim? ne?vykdyimo egzistavimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

26 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistov?jusi? teismo praktik?, kalbant apie proced?r? d?l ?sipareigojim? nevykdymo pagal EB 226 straipsn?, Komisija turi nustatyti, ar egzistuoja tariamas ?sipareigojim? ne?vykdyimas. B?tent ji turi pateikti Teisingumo Teismui b?tiną tikrintiną šio ?sipareigojim? ne?vykdyimo egzistavimo faktines aplinkybes, nesiremama jokia prezumpcija (žr., be kita ko, 1989 m. spalio 5 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, 290/87, Rink. p. 3083, 11 ir 12 punktus ir 2010 m. kovo 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?*, C?241/08, Rink. p. I?0000, 22 punktus).

27 Šiuo atveju siekdama ?rodyti, kad pagal Portugalijos teis?s aktus, kuri? atžvilgiu nebuvo gin?ijama, kad pagal juos subjektai rezidentai ir ne rezidentai buvo vertinami skirtingai PM atžvilgiu, subjektai ne rezidentai apmokestinami daugiau, Komisija remiasi aritmetiniu pavyzdžiu, pagr?stu prielaida, kad aptariamo subjekto gauta pelno marža šiame pavyzdyje yra 10 %.

28 Kaip matyti iš generalin?s advokat?s išvados 31 punkte pateiktos lentel?s ir remiantis pla?iau šios išvados 37–39 punktuos išaiškintais motyvais, ši pelno marža yra svarbiausia, kai reikia nagrin?ti, ar tokie teis?s aktai, kokie aptariami šioje byloje, sukuria didesn? subjekt? ne rezident? apmokestinim?, o mokes?io tarifas n?ra vienintelis faktorius, ? kur? reikia atsižvelgti šiuo atžvilgiu.

29 Kadangi, pirma, aptariam? apskai?iavim?, kuris, pa?ios Komisijos teigimu, yra „teorinis“, gin?ijo Portugalijos Respublika, remdamasi tuo, kad prielaida, kuria jis pagr?stas, nesusijusi su realybe, ir, antra, vyriausyb? pateik? kit? skai?iavimo b?d?, pagr?st? kita pelno marža, iš kurio darytina išvada, kad subjektai rezidentai daugiau apmokestinami, šiuo atveju, kaip generalin? advokat? nurod? išvados 40 punkte, Komisija tur?jo nustatyti, ar skai?iai, kuriais pagr?stas šis skai?iavimas, atitinka ekonomin? realyb?. Taigi Komisija b?tent tur?jo pateikti statistinius duomenis arba tokius, kurie susij? su pal?kan? už bank? paskolas dydžiu ir refinansavimo s?lygomis, kad b?t? ?rodytas skai?iavimo patikimumas.

30 Tod?l reikia konstatuoti, kad šioje byloje Komisija nei per proced?r? raštu, nei per pos?d? ir net aiškiai paprašius Teisingumo Teismui nepateik? jokio galutinio ?rodymo, leidžian?io nustatyti,

kad skaičiai, kuriais ji grindžia savo argumentus, iš esmės yra realūs ir kad pateiktas aritmetinis pavyzdys nėra vien hipotetinis.

31 Šiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad šioje byloje Komisija neįrodė tariamo Portugalijos Respublikos sąsipareigojimo nevykdymo.

32 Todėl Komisijos ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

33 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Portugalijos Respublika reikalavo padengti bylinėjimosi išlaidas, o Komisija pralaimėjo, tai pastaroji turi jas padengti. Pagal to paties reglamento 69 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipį šioje byloje Portugalijos Respublikos pusėje Lietuvos Respublika turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**
3. **Lietuvos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.

* Proceso kalba: portugalų.